

sat Jordprisen ned og nægtet Godkendelse i adskillige Tilfælde, men de har ikke kunnet forhindre, at man kom til at betale den almindelige Pris, som var gældende. Men den Pris var i nogen Grad fastlagt og bliver fastlagt ved de store Bevillinger, som gives fra Rigsdagens Side. Den højtærede Minister mente i Gaar, at det var dog løjerligt, nu bruger vi 12 Mill. Kr. til at opkøbe Jord for, men der bliver handlet for et Beløb, der ligger langt, langt over det — jeg husker ikke, hvilket Beløb Ministeren mente det var, men det var mange, mange Gange mere end de 12 Mill. Kr. —, og saa var det dog løjerligt at sige, at de sidste 12 Mill. Kr. bevirkede, at Jordprisen steg. Men den højtærede Minister tager fuldstændig fejl der. Det er to forskellige Ting, han prøver paa at sammenligne, og saa skal det jo blive galt. Lad mig tage et Eksempel herinde fra København. Hvis man bevilgede en Sum paa 5—6—7 Mill. Kr. til Opkøb af Byggegrunde herinde, vilde det selvsagt betyde, at Byggegrundene vilde stige i Pris, det er der ikke Spor af Tvivl om, men vilde saa den højtærede Minister komme og sige: Ja, men det skyldes dog ikke de 5—6 Mill. Kr., vi har bevilget herinde i denne Tid, der er handlet med Ejendomme herinde i København for mange Hundrede Mill. Kr., og det maa jo være dem, der har bevirket Prisstigningen paa Jorden. Nej, hvis den højtærede Minister vil have et rigtigt Grundlag, maa han skille ud, hvor megen Jord der er solgt til Bebyggelse, og sammenligne de 12 Mill. Kr. med det Beløb, der saa fremkommer; saa vil han finde, hvilken Betydning de 12 Mill. Kr. har, som vi bevilger herinde, og Resultatet bliver da et helt andet.

Det ærede Medlem Hr. Thorhauge og flere andre har været inde paa Valget til Amtskommissionen i Randers i 1921. Dette Valg var jo for saa vidt glædeligt for de Herrer, fordi jeg gled ud af Amtskommissionen, og det var Vælgernes Dom, siger det ærede Medlem Hr. Thorhauge. Men det var saa sandt ikke Vælgernes Dom. Det, der fandt Sted, var en Alliance, noget lignende den, vi staar overfor i Øjeblikket, en Alliance mellem de Radikale og de Moderate, og jeg indrømmer ganske ærligt, at naar jeg skal dømmes fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, staar mine Aktier ikke særlig højt (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Var det ikke Vælgerne?). De skal nok faa Svar, Hr. Minister. Saa staar mine Aktier ikke særlig højt, det er jeg ganske klar over, og det er jeg i Grunden ikke særlig ked af, for hvis mine

Aktier stod særlig højt til den Side, tror jeg nok, jeg skulde til at prøve min socialdemokratiske Samvittighed og se, om den ikke var noget i Uorden. Med det samme skal jeg i øvrigt tilføje, at jeg ikke heller er særlig yndet i radikale Kredse, og det var vel nok derfor, denne Alliance kom i Sted.

Det ærede Medlem Hr. Thorhauge var inde paa Arkitekttilsynet; det var han i ganske særlig Grad en Modstander af, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen ogsaa. Jeg forstaar ikke, at de ærede Medlemmer er Modstandere af det. Det, der sker, er jo ikke, at man paabyrder dem, der skal bygge, en Udgift, men at man giver dem en Støtte i det Øjeblik, de skal begynde at bygge. Naar en Husmand skal begynde at bygge, er han fuldstændig ukendt med dette; han skal til at handle med Købmænd, med Teglværker, han skal forhandle med Haandværkere, og han er fuldstændig prisgivet disse Mennesker, hvis han ikke ved sin Side har en Mand, der kan hjælpe og støtte ham. Og det Arbejde kan Amtskommissionerne ikke gøre; det ligger udenfor deres Virkeomraade; de kan slet ikke overkomme det. Derfor synes jeg, at dette Arkitekttilsyn og denne Hjælp har uhyre stor Betydning netop for Husmændene selv. Jeg har i hvert Tilfælde haft den Erfaring, at hvor man har nægtet at have dette Arkitekttilsyn og denne Hjælp, er Husmændene kommet til at betale betydelig mere for deres Bygninger og har faaet daarligere Bygninger opført, end hvor der har været et Arkitekttilsyn.

Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard mente, det var Mening fra alle Sider at opnaa Enighed om denne Lov. Jeg tror, det ærede Medlem ser en lille Smule for lyst paa Forholdene, for hvis det var Mening fra alle Sider, vilde man i hvert Tilfælde fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, i nogen Grad lytte til de Ønsker, der kommer frem fra vor Side; men der er jo ikke Tale om, at man i nogen som helst Maade stiller sig forstaaende overfor os, og naar man paa den Maade skarpt gaar imod hvert eneste Ændringsforslag, hvert lille Krav, hvert lille Ønske, som vort Parti har, saa kan det ikke være det ærede Medlems Mening, at man skal opnaa fuld Enighed om denne Lovgivning.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Stigningen i Jordprisen og Ekspropriationen. Stigningen i Jordprisen har jeg omtalt, men maa jeg sige med Hensyn til Ekspropriationsbestemmelsen, som jo er den røde Klud i Næsen paa de Herrer Venstremænd, at